

Invazie extraterestră sau vizită de adio

Ion Bălan

**Invazie
extraterestră
sau vizită de adio**

Ion Bălan

✓ CORECTBooks

dramaturgie

Ion BĂLAN

**INVAZIE
EXTRATERESTRĂ SAU
VIZITĂ DE ADIO?**

Editura Virtual

2013

ISBN (e): 978-606-684-314-0

Avertisment

Acest volum digital este prevăzut cu sisteme de siguranță anti-piratare. Multiplicarea textului sub orice formă este sancționată conform legilor penale în vigoare.

Cuprins

Cuvânt înainte.....	4
Invazie extraterestră sau vizită de adio?	6
Bibliografie selectivă	134

Motto: *La scară cosmică, spun unii filozofi, fantasticul are șanse să devină un mare adevăr!?*

CUVÂNT ÎNAINTE

M-am născut la margine de Bărăgan, într-un sat cu două ulițe, vreo patruzeci de case, o cârciumă, și am fost aruncat de către destin în oceanul vieții fără să știu să înot, alergând într-una prin viață în două milenii și două secole. Cred că fiind mereu grăbit, am învățat să merg alergând?!

În copilăria mea de orfan de cartier al Brăilei, regina dintre sălcii și salcâmi a lui Panait Istrati, după un război mondial nimicitor care mi-a luat tatăl în schimbul secetei și foametei, am păzit porci, vaci, am muncit cu ziua în grădinile de zarzavat de pe malul Dunării, pentru o pereche de bocanci militari și mâncare, dar n-am cerșit, n-am furat și nu-mi este rușine.

Am devenit orășean, muncitor calificat - laminorist, intelectual cu diplomă, licență în “Științe Juridice”, peste 30 de ani de militar de carieră, urcând pe toate treptele ierarhice, director de teatru - “Maria Filotti” Brăila în două mandate, fondator și cofondator de cenacluri literare, director de ziare și reviste. Am devenit membru al Uniunii Scriitorilor din România obținând și un premiu.

Am scris mult, uneori pentru sertar: scenarii, film, texte pentru teatru, am fost și sunt jucat. Dar nu și literatură SF.

Într-o zi am fost invitat de o cunoștință la lansarea unui volum “Teoria realității totale” - filozofie în zeamă de justiție?!

După lectura volumului m-am hotărât să recuperez; am împrumutat în mai multe reprize tot ce are în rafturi Biblioteca “Panait Istrati” din Brăila despre lumile SF-ului. Am mai “devorat” reviste, presă. Și, astfel, după ce am colindat prin Sistemul nostru Solar, am ieșit în Univers trecând dintr-o dimensiune în alta. Am aflat când și cum s-a născut Universul și cam câte miliarde de galaxii, stele, sori etc. ar avea. De când e, lumea visează, mai ales de când ea a devenit tot mai rațională. Am aflat cam câte milioane, miliarde de ani lumină ne despart de alte lumi. Am aflat că lumina circulă prin Univers cu cea mai mare viteză cunoscută. Dar în nesăbuița mea de muritor am început să cred că poate fi concurată de către viteza gândului, care este instantanee. Totul mi-a inflamat imaginația, fantezia. Și, pentru că omenirea așteaptă de multe decenii venirea OZN-urilor cu extraterestri, m-am

hotărât să vă aduc, cu pixul, pe Pământ un OZN cu un extraterestru și sămânța lui de OM,

Am îndrăznit să cred că sufletul - spiritul omului este nemuritor. Am înfrățit roboți din lumi diferite ca să apere Pământul și oamenii lui. Am trezit din somnul veșnic sufletul, spiritul marelui Charles Darwin, tranșând definitiv, pentru eternitate, că maimuța nu-i strămoșul omului pe Pământ.

Cu extraterestrul meu, la propunerea lui Darwin, m-am întâlnit cu sufletul, cu spiritele unora dintre cele mai mari minți ale Terei, care au fost declarați membri ai Academiei Universului.

Febra cunoașterii a dus la apariția unei adevărate industrii a Science Fiction-ului; mii de autori, milioane de volume de SF și milioane de cititori.

Cred că milioanele de cititori ai SF așteaptă în continuare confirmări, infirmări care să mențină aprins focul și visul cunoașterii Universului chiar și printr-o poveste SF!

De aceea vă propun ca împreună să ațâțăm focul, să visăm și să trăim un eveniment Cosmic, unic, în care a fost implicat Pământul, oamenii lui și... eu, cu ferma convingere că Tera a fost vizitată de ființe din alte lumi.

Sunt sigur că voi deranja unele persoane avizate, pentru că am exagerat poate folosind multe date științifice despre Tera, Sistemul Solar și Marele Univers. Dar cred că volumul cu toate “precaritățile” lui, în afara unei lecturi, sper agreabile, poate fi mai ales un MANUAL pentru “lecțiile” școlărilor despre istoria și geografia Pământului, Sistemul nostru Solar și chiar a Universului.

O carte, mai ales SF, ca și trecutul, devine istorie consumată și uitată, pentru că așa suntem noi, oamenii, o specie cu rațiune extrem de complicată și plină de neprevăzut, constructori dar și destructori de valori și civilizații, chiar aici pe planeta aceasta minunată, Pământul. Enigmaticul Pământ?! (AM).

Un muritor
născut la margine de Bărăgan

Ion Bălan

Notă: Mulțumesc tuturor celor din enumerarea anexată, din ale căror volume de cercetare spațială sau SF care mi-au aprins și întreținut visul unui muritor acum îndrăgostit și de SF!

INVAZIE EXTRATERESTRĂ SAU VIZITĂ DE ADIO?

Conducerea și administrarea Centrului Internațional de Cercetare Spațială și a laboratoarelor aferente a fost încredințată soților Dani și Aurora, specialiști și experți în Cosmologie. Cei doi soți sunt ajutați în cercetările de bază de către soții Eva și Adam Man, specialiști în cercetarea inteligenței artificiale.

Deci, tema la ordinea zilei: inteligența artificială ținută strict secretă de către autorități, dar și conferințe despre spațiu și cosmos.

Cercetările erau foarte avansate. Robo, primul robot dotat cu inteligență artificială de ultimă generație, îl asistă deja pe profesorul Dani. La începerea programului de dimineață profesorul i-a cerut lui Robo să proiecteze, pe marele ecran din laborator, imagini cu Pământul, caseta nr.103. Robo dă drumu la proiecția cerută de către profesor.

Pământul văzut din spațiu, sursa www.mota.ru

Profesorul privind primele imagini, îl întreabă pe Robo dacă vede cum arată Pământul privit din spațiu. Robo răspunde scurt: turtit. Bravo Robo, îl laudă profesorul, plat nu-i, cum credeau unii oameni cu sute de ani în urmă, dar nici rotund ca planiglobul folosit la orele de geografie, la școală. Dar știi de ce? l-a întrebat profesorul. Robo a răspuns tot scurt: nu. Bravo! După multe ieșiri în spațiu am reușit să cartografiez doar jumătate de Pământ. Interesează modul în care acționează mai ales gravitația Soarelui, a Lunii asupra lui. De fapt și asupra omului, mai ales.

Deci profesorul Dani avea în programul personal și ieșiri în spațiu pentru cartografierea efectelor gravitației asupra Pământului. Ieșirile în spațiu se făceau cu nava Centrului, care era pilotată chiar de către profesor. Dar s-a hotărât să nu mai plece singur. Robo, i s-a adresat profesorul Dani, mâine plec în spațiu; te iau cu mine. Da, a răspuns grav Robo. Către Adam și Eva care tocmai intrau în laborator: Adam și Eva o să te echipeze cu un costum special care să te protejeze de radiațiile spațiale. Ne vom intersecta și opri, pentru a face un zbor în tandem în spațiu, mai întâi cu telescopul internațional "H" pentru un nou reglaj. Apoi vom observa influența gravitației asupra Pământului. Gravitația, una dintre dimensiunile vieții omului alături de timp, spațiu și lumină. Vom face fotografii cu infraroșu și vom filma cu laser. Cu această ocazie tu, Robo, va trebui să înveți să zbori și singur cu elicopterul și cu nava în spațiu. Adam și Eva s-au privit cu o semnificație aparte. Plecarea peste trei ore. Echiparea și pregătește elicopterul.

Stimabili, li se adresează profesorul pe un ton solemn, care-i de fapt motivul pentru care Dumnezeu v-a gonit din Rai și ați ajuns pe Pământ?
Adam: Eva cu mărul, dom'profesor...

Adam și Eva, pictură de Tizian

Eva: Dom'profesor eu, ca orice femeie, am poftit la un măr. Si, Dumnezeu îmi este martor, eu am mușcat din măr dar Adam l-a mâncat cu o așa lăcomie că l-a supărat pe Dumnezeu.

Adam: Dom'profesor, am fost dus în păcat de Eva, care nu mi-a spus că mărul era din pomul interzis. *Eva:* Dom'profesor, am știut, dar șarpele m-a mințit și mi-a spus să nu-l ascult pe Dumnezeu dacă vrem să fim liberi. Deci, vinovați sunt șarpele și Adam.

Profesorul se amuză copios de povestea spusă cu atâta seriozitate de ar fi crezut-o și Robo, dacă înțelegea că cei doi jucau teatru. Deci, reia profesorul, împreună cu doamna Aurora, soția mea, începeți azi conferințele cu clasele superioare și studenții. Robo pregătește elicopterul, decolăm!

* * *

Sala de conferințe este plină de elevi și studenți gata să audă povești despre Cosmos, cum a spus un elev la intrare. Si chiar că are dreptate, se consolează Aurora.

Aurora: Bună ziua! *i se răspunde de asistență în cor.* Astăzi începem un nou ciclu de conferințe, a continuat ea. Profesorii Eva și Adam, izgoniți din Rai, au venit pe Pământ să vă vorbească despre Soare și împărăția lui. Soarele, de la care primim lumină și căldură, fără de care n-ar exista viață pe Pământ. Vă doresc o audiție cât mai plăcută. *Iese.*

Adam: Ca să înțelegem mai bine ce este Sistemul Solar în care ne aflăm, am să vă spun câteva cuvinte despre nașterea Universului. Oamenii de știință apreciază că, în urmă cu peste cincisprezece miliarde ani lumină, a avut loc o Mare Implozie, deci o explozie din interior către exterior, a unui Ou Atomic și a aruncat în Univers materie incandescentă care, în miliarde de ani, s-a răcit formând Sori, stele grupate în mari galaxii.

Calea Lactee

Priviți proiecțiile de pe ecranul sălii. Noi - arată cu o baghetă pe proiecție - Pământul, ne aflăm aici la marginea Galaxiei Calea Lacteiei, una dintre miliardele de galaxii formate, cum am spus, după Marea Implozie. Priviți Calea Lacteiei, o rotație în jurul axei sale cu toate miliardele de stele componente, deci și Pământul și Soarele nostru, are loc în aproximativ 230 miliarde de ani!

Animație generală. În continuare, doamna profesoară Eva o să vă spună mai multe despre Sistemul nostru Solar. Pofțiți.

Eva: Sunt sigură că, la ce v-a spus domnul profesor Adam despre nașterea Universului, o să aveți multe întrebări. Propun să le lăsăm la final. Revenind la Sistemul nostru Solar, oamenii de știință apreciază că, după Marea Implozie și nașterea Universului, în diferite zone Cosmice au avut loc apoi mai multe explozii mai mici, așa numitul Big-Bang. În urma unui asemenea Big-Bang a luat naștere și Sistemul nostru Solar. Proiecție! Priviți: Soarele și cele nouă planete - Venus, Jupiter, Marte, Mercur, Pluton, Uranus, Saturn, Neptun, Pământul și satelitul său natural Luna și peste 135 de sateliți. Apoi asteroizi, comete cu miliardele. Să nu uităm nici meteoriții, praful și gazele cosmice.

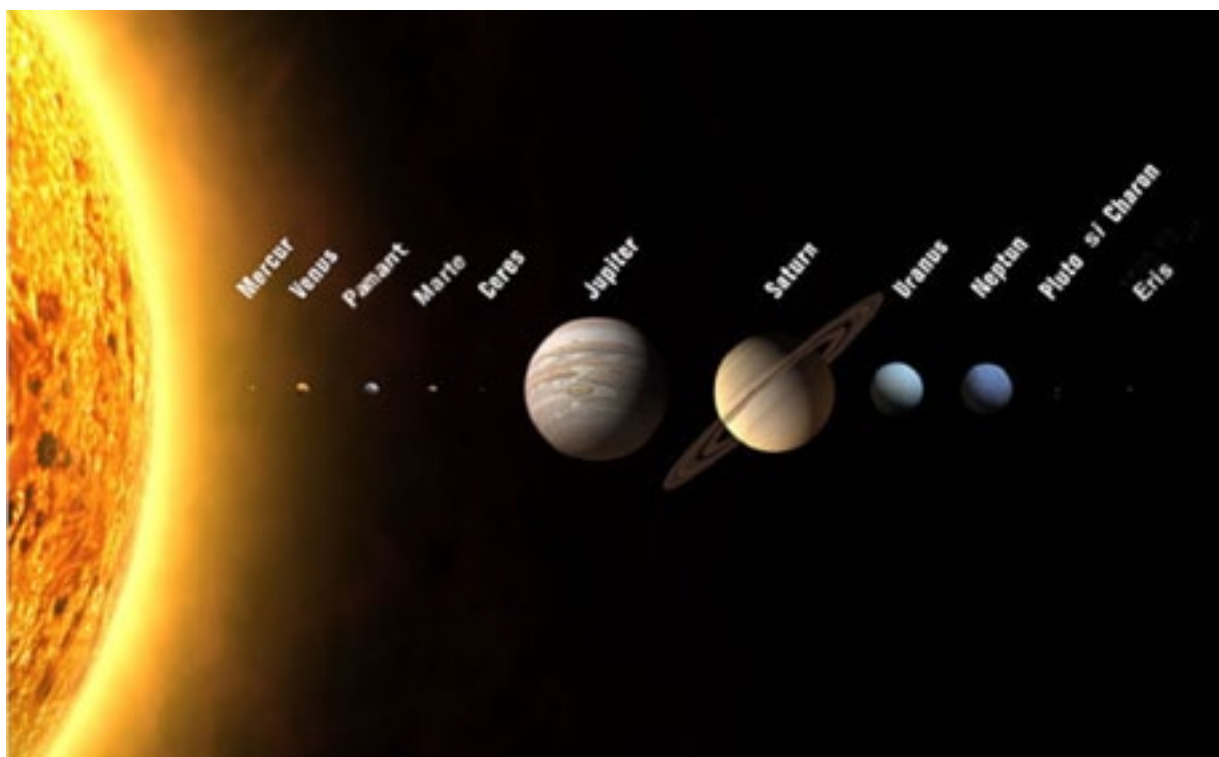
Adam: Poate nu vă interesează dar câteva date tehnice despre Sistemul nostru Solar.

Eva: Istoria Pământului începe în urmă cu 4,6 miliarde de ani, când gazele și praful cosmic se roteau în jurul Soarelui, au început să se adune formând bucăți mari de rocă incandescentă care, atrase între ele de propria lor forță de gravitație s-au unit formând Pământul, o sferă de foc care în o sută de milioane de ani metalele dense, fierul, nichelul, etc., au coborât în centrul sferei formând nucleul incandescent al Pământului pe care l-a acoperit cu o crustă de 3000 Km de pământ răcit formând astfel scoața rece pe care mergem noi. Cele mai vechi roci găsite pe Pământ au 4276 milioane de ani. Animație.

Adam: Nucleul intern al Pământului reprezintă 1,7 % din masa lui. Nucleul extern 30,80% și 15% scoața oceanică din masa Pământului.

Eva: Știe cineva care-i diametrul Soarelui? Animație, cifre. Diametrul lui este de 1392000 Km de peste o sută de ori diametrul Pământului. Domnul profesor Adam o să vă spună câte ceva despre distanțele de la Soare la planetele din Sistemul nostru.

Adam: Mercur la 57,9 milioane Km, cu diametrul de 4,879 Km. Marte, se află la 227,9 milioane Km, cu un diametru de 6794 Km. Jupiter, la o distanță de 778,6 milioane Km și un diametru de 142,986 Km. Saturn la 1433,5 milioane Km cu un diametru de 1205,36 Km. Uranus la 2872,5 milioane Km cu un diametru de 4952,8 Km. Neptun la 44953 milioane Km cu un diametru de 49324 Km. Pluton la 5870 milioane Km cu un diametru de 2390 Km. Pământul la 1496 milioane Km cu un diametru de 12756 Km. Doamnă, pofțiți!

Sistemul Solar

Eva: Sistemul nostru Solar are peste 20 de miliarde de Km. Dar cu toate acestea ați văzut ce loc minuscul ocupăm în Univers, deci doar ceva dintre miliardele, miliardele, miliardele de stele, sori și galaxii din spațiu. Mai trebuie să știm că Pământul este singura planetă din Sistemul nostru Solar care are apă, atmosferă formată din azot 78%, oxigen 21% și alte elemente netoxice în cantități infime care împreună cu temperaturile care nu coboară în medie sub 15 grade Celsius nu îngheață, așa cum sunt calotele de gheață de la Poli.

Adam: N-o să credeți dar Pământul este apărat de radiațiile solare de către un câmp magnetic propriu care ajunge până la 60000 de Km în spațiu. Peste această barieră navele și astronauții trebuie echipați special mai ales să nu ia foc.

Eva: Toate au intrat în sfera de atracție gravitațională a Soarelui a cărei masă reprezintă 99% din totalul Sistemului nostru solar. Priviți, pe bolta cerească mai sunt și stele fixe, cea mai importantă fiind Steaua Polară, luceafărul de noapte al marinarilor. După cum vedeți pe ecran Soarele este staționar în centru cum spunea și marele Copernic, despre care o să mai vorbim, iar planetele din Sistem se învârtesc în jurul său. Fiecare planetă parcurge o rotație în jurul Soarelui în funcție de densitatea solului, mărimea și distanța la care se află față de Soare. Câteva exemple, priviți ecranul: Mercur, mic și aproape de Soare, se rotește în 88 de zile. Pământul și Luna, o dată pe an, care ne dă nouă, oamenilor anotimpurile: primăvara, vara, toamna și iarna cu lumina și căldura vitale pentru viața pe Pământ. Marte, planeta roșie, se învârteste în jurul Soarelui de două ori pe an. Jupiter, la

fiecare 12 ani, iar Saturn la fiecare 30 de ani. *Animație.*

Adam intervine: Ca o curiozitate Cosmică, ele se învârtesc în jurul axei lor invers decât celelalte planete din Sistemul nostru Solar. Sigur, o să întrebați ce se întâmplă cu Luna, fiica naturală a Pământului. Cineva, odată, m-a întrebat de ce nu cade Luna pe Pământ. *Animație în sală.* Oamenii de știință presupun că Luna s-a desprins de Pământ cu miliarde de ani în urmă, când acesta a fost lovit de o mare nebuloasă înghețată, ca o cometă, sau de un asteroid de mari proporții. Luna se află la o distanță de cca 400.000 km. Apoi Luna se învârtește și ea în jurul Pământului, nu-i în repaos. Dar, conform legilor fizicii cosmice, nu-și poate părăsi orbita datorită atracției gravitației Pământului și a interacțiunii gravitaționale dintre planetele din Sistemul nostru Solar, dar mai ales al Soarelui. De aici decurge logic o altă întrebare: dacă Sistemul nostru Solar se învârtește și el în Univers? Sigur că da; Sistemul nostru Solar, cu toate planetele, deci și cu Pământul, se învârtește în jurul axei Galaxiei noastre, Calea Lacteei. Călătoria aceasta, așa cum a spus și doamna profesoară, durează cam 230 miliarde de ani. Deci, de când s-a născut Soarele, cam de cinci miliarde de ani, a parcurs 20 de rotații în jurul axei Galaxiei. Este mult, este puțin, asta s-o apreciați voi. *Animație generală.*

Altă întrebare. *O voce din sală:* la televizor, când se transmite un meci de fotbal, crainicul spune de multe ori: goooool! Dar faza de gol o vedem după aceea. Aveți dreptate; o imagine de la televizor este înregistrată video și apoi retransmisă. În acest timp sunetul, vocea crainicului, ajunge înaintea imaginii. Așa s-a creat o imagine falsă că viteza sunetului este mai mare ca a luminii. Nu lumina, în cazul transmisiei tv, a participat la propagarea imaginii. Lumina are legile ei absolute, infailibile. Lumina se deplasează în tot Universal cu aceeași viteză unică, indiferent de timp și spațiu. Nimeni n-a putut dovedi că este ceva în Univers care să aibă viteza de propagare mai mare ca a luminii. Doar gândul oamenilor. *Animație, aplauze.* Pământul se află la o distanță de peste 250 de mii de km de Soare. Dar lumina lui, cu o viteză de 300.000 km pe secundă, ajunge la Pământ puțin în peste opt minute iar căldura în aproximativ patruzeci de minute. *Animație.*

Și ultima întrebare: Câte dimensiuni are Cosmosul? Oamenii de știință, pe baza a sute de ani de observație și cercetare, spun că există un infinit pe care nu-l poate defini nimeni, unde începe și unde se termină și este asociat cu partea neagră și rece a Universului. Dar este o certitudine că Universul are cel puțin patru dimensiuni: timpul și spațiul care sunt inseparabile când se măsoară ceva în Univers. Apoi gravitația și lumina. Unii oameni de știință cred că fără aceste dimensiuni nu poate exista comunicare, călătorii în spațiu și, mai ales, forme de viață în diferite stadii de dezvoltare. *Eva:* Normal, miliarde de galaxii. Sori și stele, multe, multe întrebări despre Soare și viața de pe Pământ, unele fără un răspuns...

Adam: La următoarea întâlnire o să vă vorbim despre asteroizi, meteoriți și comete, care circulă cu milioanele în tot Sistemul nostru Solar, deci și-n jurul Pământului, ca un fel de centură.

Vorbeam de Lună. Trebuie să știți că Luna în viața Pământului este la fel de importantă ca cea a Soarelui, care ne dă lumină și căldură pentru viață. De aceea am să vă plictisesc la final cu mai multe date despre Lună și atunci poate îmi veți da puțină dreptate: se află la 400 Km de Pământ și are un volum de V din cel al Pământului. Luna orbitează în jurul Pământului în 27,3 zile. Dar în același timp se învârtete și în jurul axei sale la fiecare 720 ore. Deci Luna se învârtete în jurul axei sale, apoi se învârtete în jurul Pământului, tatăl său, se învârtesc în jurul Soarelui. Iar cu tot Sistemul Solar se învârtesc în jurul Galaxiei Calea Lactee în care ne aflăm. Și nu ne ia amețea nici pe noi, nici pe ei, pentru că așa am fost născuți de către Univers. Mai trebuie să știți că Luna, în evoluția sa, într-un an are 14 eclipse de mai multe feluri: inelară de 5 ori, parțială de 4 ori și totală de 3 ori. Toate fazele Lunii au diferite influențe asupra Pământului, lucru care i-a preocupat pe astrologi încă din antichitate. Mică, mică, dar Luna este cam 17% din gravitatea Pământului: doar așa astronautii care ajung pe Lună pot sări până la 4 m înălțime la o gravitație de 6 ori mai mică decât a Pământului.

Eva: Dacă vom avea timp la următoarea întâlnire vorbim și despre miezul fierbinte de mii de grade al Pământului și cum îl ajută vulcanii să scape de presiunea lor. Apoi întrebări despre climă, despre viață. le vom discuta pe toate. Cine dorește și are timp poate intra în Planetariu și prin lunetă să privească Universul despre care am vorbit atât de mult astăzi și în viitor. Vă mulțumim pentru participare.

Animație, aplauze.

* * *

În laborator intră profesorul. V-ați întors așa repede? Întreabă Aurora care privea o proiecție pe ecran.

Profesorul: A fost o ieșire scurtă în spațiu, mai mult pentru Robo care a pilotat elicopterul impecabil și m-a însoțit în spațiu pentru a învăța și navigația spațială. L-am trimis la bucătărie să îmi aducă Ela o cafea. Dar ce-i gălăgia asta? Intră Ela cu un bol de cafea urmată de către Robo.

Ela: Robo, ce te ții după mine?

Robo, cu voce metalică: Cafea nu fiartă.

Ela surprinsă ripostează: Ce mă'?

Robo: Fiartă 80%...

Ela: Serios?! Și ce mai are cafeaua?

Robo: Concentrație mare...

Ela miroase cafeaua din bol și ripostează: Mă' tinichea, dacă mai intri în bucătărie te opăresc!

Robo: Robo face cafea. și iese.

Ela intrigată strigă după Robo: Tinicheaua asta de când s-a întors cu profesorul din spațiu s-a defectat rău de tot! Ela se retrage sub privirile curioase ale Aurorei și ale profesorului.

După mai multe minute, când profesorul cu Aurora discutau despre harta proiectată pe ecranul din laborator, intră Ela cu bolul de cafea urmată, spre disperarea ei, de către Robo. Ela, asistată de către Robo, servește cafeaua.

Aurora: Aha, ce aromă.

Robo: Fiartă.

Profesorul: Și gustoasă.

Robo: Dozată.

Aurora: Robo, dar te-ai apucat serios de bucătărie?!

Ela furioasă: L-am pus să spele vasele, a spart câteva farfurii; am renunțat la ajutorul lui, dar a tras cu urechea. Eu, când fac cafeaua, când gătesc vorbesc cu apa, cu cafeaua, cu supa, cu borșul.

Robo: Cu ceapa, cu morcovul, cu leușteanul. și izbucnește într-un râs metalic, nefiresc și pentru profesori, care-i cunoșteau performanțele.

Aurora: Bravo Robo, o să te trimitem la un curs de artă culinară, ca s-o ajuți pe Ela.

Ela: Doamnă, îmi dau demisia! Adună ceștile și iese precipitată, urmată de către Robo.

Profesorul: Aurora, ce zici de Robo?

Aurora: Mă gândesc uneori dacă am făcut bine că i-am implantat lui Robo atâta inteligență artificială.

Profesorul: Aurora eu te cunosc foarte bine, te preocupă ceva anume la Robo?

Aurora: Tu știi, ca și mine, că inteligența artificială poate deveni mai periculoasă decât o explozie nucleară scăpată de sub control. Mă gândesc dacă inteligența artificială nu poate crea în timp chiar sentimente umane.

Profesorul: Sentimente umane?!

Aurora: Da, prin copierea comportamentului celor din jurul lui, sentimente de afecțiune, dar mai ales de ură, de răzbunare, de...

Profesorul: Crezi că ar trebui să-i limităm inteligența artificială lui Robo? Ne-ar trebui și acordul autorităților. Intră Robo cu pardesiul profesorului: Pardesiul, ora nouă, profesor pleacă la Academie, ședință.

Profesorul: Bine Robo, scoate mașina. Robo iese. Cei doi se privesc semnificativ.

Aurora: N-ai impresia că Robo a început să ne organizeze și să ne controleze viața?

Profesorul: Așa l-am programat. Este un șofer de nota o sută. Cu el sunt sigur că nu voi avea accident rutier. *Aurora:* Să nu fie el un accident, și grav, în munca noastră de cercetare de-o viață.

Profesorul: Aurora, n-am vrut să te alarmez, dar Robo zice că cineva încearcă să ia legătura cu el.

Aurora: Și acel cineva trebuie să fie cel puțin de generația lui Robo, dacă nu o inteligență superioară?!

Profesorul: Cu certitudine nu mai există altă formă de inteligență artificială superioară pe Pământ. Deci sigur nu mai poate exista un alt Robo.

Aurora: Atunci cine-i . apelantul și de unde vine și unde se află?

Profesorul: Hai să nu intrăm în panică, sigur vom lămuri lucrurile în zilele următoare. Am plecat la Academie. Dar nu ți-am spus nimic despre ultima ieșire în spațiu. Găsești totul în mapa SPATIU din bibliotecă. *Iese.*

Aurora scoate din bibliotecă mapa indicată, se așează la masă. Intră Ela care aduce și o servește pe Aurora cu suc și cafea.

Aurora: Mulțumesc. Ela, ia loc. Ela se așează și așteaptă, ca o școlăriță care n-a învățat, să fie întrebată.

Aurora o salvează: Ela, cum te mai împaci cu Robo?

Ela (deloc surprinsă): Doamnă, cum să vă spun, Robo de la un timp s-a schimbat.

Aurora: Cum s-a schimbat?!

Ela: Păi... uneori am impresia că vorbește și gândește ca un om.

Aurora: Adică?!

Ela: Păi... ține minte tot ce aude și vede. L-am verificat. Ba de la un timp îmi face observații, îmi pune întrebări.

Aurora: Pune întrebări?!

Ela: Într-o zi m-a enervat în bucătărie, mă cicălea și l-am făcut tinichea.

Aurora: Și?!

Ela: M-a ridicat în sus de-o mână și mi-a zis: Dacă repeți, pedepsesc.

Aurora: Dacă repeți, pedepsesc?!

Ela: Am țipat și i-am spus să iasă din bucătărie că altfel îl opăresc cu supa de pe foc!

Aurora: Cum a reacționat Robo?

Ela: Am avut impresia că l-a luat, așa, cum să zic o durere de cap; îi clipeau beculețele de pe cap, iar unele țiuiau.

Aurora: Durere de cap?!

Ela: De fapt nu o durere de cap ca a mea; parcă încerca să vorbească cu cineva și nu se înțelegeau. După câteva clipe s-a dus în grădină, unde a stat câteva ore privind cerul. Mie, doamnă începe să-mi fie frică de Robo.

Aurora: Robo nu-i programat să facă rău omului.

Ela: O fi, doamnă, dar dacă s-a defectat?

Intră Eva și Adam; Ela iese precipitată.

Eva: S-a întâmplat ceva cu Ela?

Aurora: ...Crede că Robo s-a defectat. Luați loc. Cei doi se așează oarecum nedumeriți de remarcă lui Ela. Ea crede că Robo vrea el, sau altcineva vrea să intre în contact.

Eva: Într-adevăr, Robo este cam agitat, lucru care nu face parte din programarea care i s-a făcut.

Adam: Doamnă Aurora, vă mărturisesc că eu și Eva parcă percepem, receptăm starea lui Robo de agitație, de nervozitate. Robo este angrenat în ceva neclar, nebulos, pe care cred că nu-l poate explica.

Aurora: Voi discuta cu profesorul, cu autoritățile și s-ar putea să-l deconectăm complet pe Robo, să-l lăsăm să se odihnească puțin.

Adam: Doamnă, eu cred că Robo nu trebuie deconectat până nu se lămuresc stările lui. S-ar putea să fie o problemă importantă nu pentru Robo ci pentru cercetările prezente și viitoare ale Centrului. Să-l așteptăm și pe domnul profesor.

* * *

Profesorul: Aurora ai lecturat mapa cu ultima ieșire în spațiu?

Aurora: N-am avut timp pentru că s-au întâmplat niște lucruri care vreau să ți le spun. În primul rând, Robo a devenit agresiv cu Ela.

Profesorul: Robo agresiv?! Poate a fost provocat sau.

Aurora: Ela, pentru că tot se amestecă în bucătăria ei, l-a făcut pe Robo tinichea. A zgâlțâit-o zdravăn de o mână și i-a spus că dacă repetă o pedepsește.

Profesorul: Oare au început să apară reacții mai concludente în confruntarea inteligenței lui artificiale cu realitatea?

Aurora: De violență?!

Profesorul: Asta într-adevăr mă preocupă și pe mine; ceva, cineva a intervenit în viața lui Robo, nu Ela cu tinicheaua ei. Ceva ne scapă. Robo a fost astăzi cam nervos și la volan.

Aurora: Am vorbit cu Eva și Adam, și ei zic că au sesizat în comportamentul lui Robo ceva neobișnuit față de ce a fost programat.

Profesorul: Adam și Eva au observat ceva neobișnuit la Robo...?!

Aurora: Au lucrat cu noi la programul „inteligența artificială” și la nașterea lui Robo.

Profesorul: Aurora, nu ți se pare că Eva și Adam au o inteligență programată, precisă, rece și niște calități terapeutice ieșite din comun?

Aurora: Au tratat și vindecat multe persoane cu reflexo-terapia lor.

Profesorul: Da, da, la rugămintea mea, după ce m-am convins cum mi-au tratat mie migrena și văzând tratamentul - praful - care face minuni la toți care-l luau, indiferent de boală, l-am analizat: un fel de piramidon și aspirină. Si atunci întrebarea?

Aurora: Cine sunt cei doi izgoniți din Rai?

Profesorul: Paranormalul tău ce-ți spune?

Aurora: Vom vedea. *Intră Eva și Adam.* I-am spus profesorului povestea cu Robo și părerea voastră.

În clipa următoare în laborator a intrat Robo.

Profesorul: Robo, astăzi mi s-a părut puțin agitat, și la volan.

Robo: Infinitu?

Profesorul: Te preocupă infinitul?! *Robo:* Pământu, infinit!...

Profesorul: Infinitul există dacă există undeva prin Univers, infinitul pe care omul n-a putut stabili unde începe și unde se termină. Este o noțiune abstractă, dar folosită în știința cosmologică.

Robo: Urgent infinitu.!

Profesorul: Robo, cineva te întreabă de infinit? Urgent?!

Robo: Mesaje, mesaje.

Profesorul: Mesaje repetate?! Le-ai înregistrat pe computerul tău?

Robo: Da.

Profesorul: Atunci descarcă-le prin calculatorul laboratorului și proiectează-le pe ecranul mare, să vedem despre ce este vorba.

Robo se așează la calculator și descarcă mesajele pe marele ecran pe care apar, într-un flux continuu, semne și diferite forme geometrice. Când s-a terminat descărcarea mesajelor pe ecran, toți s-au privit pentru că nimeni nu înțelegea nimic.

Profesorul: Stop! Pare a fi un mesaj în mai multe variante.

Aurora: Înseamnă că emitentul cunoaște coordonatele de comunicare ale lui Robo?!

Robo: Mesaje infinit...!

Aurora: Mesajele din infinit sunt transmise de cineva.

Adam: Robo face confuzie între spațiul Cosmic și infinit. Robo, mai proiectează o dată toate mesajele.

Robo le reprojetează pe toate. Pare, *continuă Adam*, să fie mesaje de alarmă, un fel de SOS. Asta pentru că în fiecare mesaj se repetă un anumit grup de semne.

Eva: Și eu cred că sunt mesaje de SOS.

Robo: Din infinit!

Profesorul: Da, din infinit. Dar emitentul se află pe Pământ. Semnele care se repetă ar putea fi codul de comunicare al emitentului, care nu poate fi decât un robot ultrainteligent. Robo, transmite-i codul tău și caracteristicile lexicale de bază ale limbii pe care o vorbim. Dacă este așa cum bănuiesc, receptorul, un robot ultrainteligent, le prelucrează și ne transmite în limba pe care o vorbim noi un mesaj, cine sunt și ce vor.

Robo se execută transmițând mesajul conform indicațiilor profesorului. Momente de așteptare. După câteva minute pe ecran apare un răspuns - mesaj?!

Profesorul: Te-a receptat, deci emitentul se află pe Pământ sau în atmosfera lui. Hai să descifrăm. Da, da (*în timp ce se proiectează mesajul*): Aterizare pe coordonatele... Vor contact urgent și ultrasecret. Recunosc locul, l-am observat, cercetat și filmat de multe ori din spațiu pentru că mi s-a părut ceva ciudat. Aurora găsiți toate adnotările în mapa de care ți-am vorbit. Coordonatele. un loc inaccesibil chiar și de cel mai experimentat și echipat salvamont.

Aurora: Înseamnă că ei cunosc foarte bine geografia Pământului?! Poate este un exercițiu militar?

Profesorul: Am să merg personal la locul indicat; Robo pregătește elicopterul. La drum! (ies).

Aurora: Ela, cafea pentru toată lumea. Apoi scoate dintr-un sertar dosarul de care-i vorbise, cu o zi mai înainte profesorul. Profesorul mi-a spus să mă uit în acest dosar. îl desface; fotografiile, și mai multe adnotări. Trec fotografiile din mână în mână cu Eva și Adam.

Eva: Deci domnul profesor știa locul unde au aterizat musafirii cu nava?!

Aurora: Nava?! Poate sunt niște turiști extravagantți și nu chiar niște extraterestri. *Privește atentă un înscris și citește cu voce tare:* „După o întoarcere din spațiu am făcut harta cu o parte din zonele de gravitație asupra Pământului, dar și a unui loc care este hașurat; o mică platformă în creștet de munte, la peste 5000 de metri. Am mers la fața locului și am luat probe de sol pe o adâncime de zece metri. Concluzia, în timp istoric pe acel loc, conform straturilor geologice găsite, au avut loc mai multe amerizări de nave; straturile de pământ și rocă păstrează încă urmele pârjolului caloric al combustibilului nuclear folosit de navă. Probele de laborator prelevate au confirmat ipoteza mea, pe care intenționez eventual să fac o comunicare la Academie. O cercetare de specialitate cu privire la vechimea aterizărilor cred că ar putea indica aterizări care s-au făcut în urmă cu sute sau milioane de

ani”. Ce părere aveți?

Eva: Sigur este o ipoteză interesantă a domnului profesor. Dar, s-ar putea ca totul să fie doar un eveniment de presă și o mare agitație în rândul oamenilor de știință.

Adam: Poate fi și un experiment nereușit al armatei.

Aurora: Nu prea m-ați convins cu argumentele voastre. Și nu pentru că este o constatare a soțului meu. *Clipele trec greu, dar parcă se aude motorul elicopterului.* Da, da, după zgomot a și aterizat. În câteva clipe ne vom întâlni cu istoria sau cu o glumă bine ticluită.

Robotul ASIOMO, realizat de japonezi

După câteva clipe ușa laboratorului se deschide, intră profesorul urmat de un cosmonaut, de Robo și încă un robot. Cosmonautul poartă un costum sclipitor, foarte special, iar robotul care-l însoțește are o vestimentație cosmică despre care o să revenim. Cosmonautul își ia casca de pe cap; surpriză mare: un cap, un chip nemaivăzut; o față extrem de netedă, de culoare gri, doi ochi mari de